

Een van Mies' populairste programma's was *Mies en scène*. Daarin legde ze aan de hand van tien vragen een BN'er het vuur aan de schenen. Voor Margriet ging ze op herhaling; Linda de Mol kreeg twintig (!), soms zeer persoonlijke, vragen voor haar kiezen.

Nog één keer *Mies en scène*, in gesprek met Linda de Mol

‘Nu ben ik niet van de roddelpers, maar ik wil het toch weten. Ben je in verwachting?’

Linda: ‘Sinds ik kinderen heb, huil ik bij alles. Ook bij reclames en films met een *happy end*’

Waarom Mies voor dit interview voor Linda de Mol heeft gekozen? Daarover kan ze kort zijn:

“Er zijn heel veel hardwerkende meisjes en vrouwen op tv. Sommigen verdwijnen, andere blijven. Tot die laatste categorie behoort Linda de Mol. Ze is top!”

1. Als jij je levensloop zou moeten vertellen, begin dan eens met: er was eens een meisje...

“Er was eens een meisje dat in een heel gewone straat met rijtjeshuizen woonde, in een heel gewoon gezin. En dat meisje ging naar een heel gewone lagere school. Ergens op de middelbare school kreeg ze het gevoel: ik zou het leuk vinden om bij de televisie te werken. Ik denk dat het een aandachtskwestie was. Mijn broer John, die ruim negen jaar ouder is, was al met tv maken bezig. Bovendien was mijn vader vroeger zanger. Op mijn twaalfde kwam ik bij het AVRO Kinderkoor. Ik heb bij jou nog De Kleppermars gezongen in *Een Van De Acht*. Met dat kinderkoor heb ik vaak achter allerlei grote internationale artiesten staan zingen. Ik vond dat zó leuk in die studio's. Ik mocht voor de AVRO toen een kinderprogramma presenteren: *Wat je zegt ben je zelf*. Mijn familie vond dat niets. Je moest een vak leren, studeren. Dat heb ik dan ook braaf gedaan, maar het kriebelde wel. Ik ben rechten gaan doen en om die studie te bekostigen ben ik bij *Sky Channel* gaan werken. En zo is het gekomen.”

2. Je bent bezig met televisie en films en je hebt een eigen blad. Als je één ding zou moeten opge-

ven, wat zou dat dan zijn?

“Van alle dingen die ik doe, vind ik presenteren het meest stressvol. Van een groot televisieprogramma kom ik helemaal uitgeknepen thuis. Gek genoeg beleef ik meer plezier aan de dingen die ik daaromheen doe, zoals dat blad maken en acteren. Maar het zou raar zijn als ik presenteren zou laten vallen. Presenteren is mijn ding. Maar ik wil graag blijven acteren. En de *Linda*. maken vind ik enig om te doen. Bij die twee heb ik het gevoel dat ik slechts een radar in het geheel ben, terwijl ik bij presenteren het idee heb dat het aan mij alleen hangt. Wat natuurlijk niet waar is, maar voor de kijkers is het wel zo.”

Dus je blijft met alle drie doorgaan?

“Liefst wel. Maar eigenlijk is het te veel. Zo'n film is alleen zó leuk. Ik ben nu bezig met *Terug naar de kust*, naar een boek van Saskia Noort. Vond ik best eng in het begin, het is een moeilijke rol. Ik voel hem alweer hangen: eerst kreeg Marco Borsato al die slechte recensies met *Wit Licht*, daarna Paul de Leeuw met *Spion van Oranje*. En dan komt nu Linda de Mol er nog overheen. Mijn hoofd ligt heel erg op het hakblok, zo voelt het.”

3. Aan wie zou je weleens iets willen vragen?

“Aan jou bijvoorbeeld.”

Echt? Wat dan?

“Nou, altijd krijg ik maar weer die vraag in interviews: ‘Hoe kan het nu dat je zoveel doet, want je hebt ook nog twee kinderen?’ En jij had er vier! In mijn beleving heb ik daar nooit iets over gelezen. In mijn ogen ben je een feministe avant la lettre geweest. Je had gewoon je

carrière en een groot gezin. Nooit werd je gevraagd hoe je dat deed en of je wel een goede moeder was. Vragen die ze alleen maar aan vrouwen stellen, nooit aan een man. Belachelijk. Misschien dat ze niet zo in jouw privéleven zaten te wroeten.”

Ze probeerden het wel, maar het waren andere tijden. Die programma's en bladen waren er nog niet. Dit sluit overigens mooi aan bij de volgende vraag:

4. Je bent een werkende moeder. Maar dan wordt één van je kinderen ziek. Of je bent zelf niet lekker, voelt je doodmoe. Wat doe je dan?

“Dat zijn de lastige dingen. Gelukkig is het nog nooit voorgekomen dat er iets met mijn kinderen was op de dag dat ik een studioprogramma moest presenteren. Dan moet het héél ernstig zijn voor dat je kunt zeggen: ‘Ik moet weg!’, want er staat zestig man of meer op een set. Mijn moeder is er altijd om dingen op te vangen. En ik heb een geweldige oppas die haar verantwoordelijkheid neemt. Zegt ze: ‘Ik heb ze spinazie gegeven, want ze hadden gisteren ook al slecht gegeten.’”

En jijzelf?

“Dat ik soms doodmoe ben, daar kan ik me overheen zetten. Ik ben één keer van de set van *Gooische Vrouwen* weggegaan, dat was in de scheidingsperiode. Ik zag het toen even helemaal niet meer zitten, was alleen maar aan het huilen. De week erop stond er met grote letters in een blad: ‘LINDA DE MOL INGESTORT OP DE SET!’”

5. Even deze zinnen afmaken: Ik huil meteen als....?

“Sinds ik kinderen heb, huil ik bij alles. Bij reclames die inspelen op gevoelens, bij elke film met een happy end. De momenten dat ik écht huil omdat ik in de knoei zit, zijn heel zeldzaam. Uit kwaadheid kan ik ook nog weleens huilen. Maar zo vaak ben ik niet kwaad. Ik heb niet zo goed geleerd om op een rustige manier te discussiëren, want bij ons thuis ging het er nogal fel aan toe, omdat mijn vader een pittig iemand is. Dus als ik het idee had dat ik er niet tegenop kon, gooide ik het op een portie tranen. Heeft ook effect trouwens.”

Als ik alleen ben, voel ik me het lekkerst in...?

“In mijn zwarte velours joggingbroek op de heel grote bank met veel kussens in mijn woonkamer. Met een grote pot thee en de afstandsbediening binnen handbereik en iedereen in bed.”

Wat jammer dat ik nou niet...?

“Eerder ben gaan acteren. Ben ik pas op mijn 33ste mee begonnen, terwijl de leukste rollen daarvoor zitten. En jammer dat ik in plaats van drie jaar rechten niet een taal heb gestudeerd. Daar had ik in mijn vak veel meer aan gehad.”

Geld maakt...?

“Onafhankelijk.”

Mijn favoriete tv-programma is...

“Oef? Ik vind zoveel leuk. Alles waarbij ik kan snotteren als *Spoorloos* of *Ik vertrek*. Heerlijk. Zelfs slechte programma's vind ik leuk om naar te kijken. Je lekker ergeren aan iets en dan commentaar leveren. Of dat het zo slecht is, dat ik er ook weer de humor van inzie.”

6. Je geeft een etentje voor een paar personen. Wie nodig je uit?

“Paul de Leeuw met zijn vriend Stefan. Dan is het al heel gezellig. Ik zou Paul vragen of hij helpt met koken, want dat kan hij zó geweldig. Jeroen van Koningsbrugge, omdat ik vind dat hij hetzelfde talent als Paul heeft. Het lijkt me leuk om te zien wat er gebeurt als je die twee naast elkaar zet. Slaat de één dan dicht of versterken ze elkaar? Mijn vriend moet erbij zijn natuurlijk. Een avond met hem is heerlijk. Bovendien kan hij prachtig piano spelen, dat werkt sfeerverhogend. Mijn beste vriendin Grace is ook welkom, die ken ik als sinds mijn vierde. Die houdt ontzettend van lekker eten. Ik zou ook iemand erbij willen hebben die ik nog niet goed ken. Pierre Bokma bijvoorbeeld, met wie ik in *Terug naar de kust* zit. Naar hem ben ik erg nieuwsgierig geworden.”

7. Wat is het moeilijkste van opvoeden?

“Ik ben ze aan het bijbrengen dat hoe wij leven niet normaal is. Ik heb twee gemakkelijke kinderen. Ze zijn niet gecompliceerd, hebben geen driftbuien. Ze hebben een goede vader, die het vaderschap serieus neemt. En we zitten altijd op één lijn. Maar hoezeer ik ook

mijn best doe ze niet te verwennen, ze zijn het wél. Dat vind ik moeilijk. Hoe zorg ik ervoor dat het sociale, gepassioneerde mensen worden die straks ook iets willen bereiken en óók iets gaan doen wat ze heel graag willen? En niet denken: mijn moeder regelt het wel? Ik hoop dat ze zich realiseren hoeveel geluk ze hebben met het leven dat ze nu leiden.”

Misschien gaan ze zich wel verzetten?

“Mijn dochter acht ik daartoe in staat. Wat alle andere meisjes leuk vinden, vindt zij vaak stom. Iedereen was gek van K3 en zij vond het verschrikkelijk. Die zou zomaar een periode kunnen hebben waarin ze denkt: ik ga het heel anders doen dan mijn moeder. Heel jong een gezin stichten. Of helemaal niet. Zou me niets verbazen. Mijn zoon is anders. Die heeft zijn moeder nog heel hoog zitten op dit moment. Ik geniet daarvan. Je weet dat het zo kan omslaan.”

8. Televisieprijzen! Welke heb je, welke zou je willen hebben en welke mogen ze houden?

“Ik heb alles, behalve de Televizier-Ring. En die zou ik graag willen. Dat komt voornamelijk omdat ik er al zo vaak voor genomineerd ben geweest, ik geloof wel zes keer. Met *Love Letters*, *Spangen*, drie keer *Gooische Vrouwen*. Ik ga elke keer wel naar de uitreiking, want ik vind het onbeleefd om dat niet te doen als je bent genomineerd. Maar ik ga niet met plezier. Er wordt alleen maar commentaar geleverd op wat je aan hebt. En de kans is maar 33% dat je wint, waarna je, als je niet hebt gewonnen, tegen iedereen moet zeggen dat je het niet erg vindt. Dat is niet mijn hobby. Ach, ik heb meestal wel een leuke avond. Maar doordat het zo vaak misgaat, wordt de ▸

Als Gooische Vrouw
Cheryl Morero.

Met medepresentatoren
van *Ik hou van Holland*:
Beau van Erven
Dorens en Jeroen van
Koningsbrugge.

Linda: ‘Ik ben door het *Talpa*- avontuur wantrouwiger en cynischer geworden’

Linda:

‘Ik zou maling aan mijn lijn moeten hebben en een gezellige moeke moeten worden’

wens om te winnen groter. Maar er zijn belangrijkere dingen in het leven. En ik heb ook grote Duitse prijzen op mijn plank staan. Alleen jammer dat al dat goud eraf bladdert en helemaal groen uitslaat.”

9. Wat zou je tegen de roddelpers en de roddelfotografen willen zeggen?

“Dat ze mijn kinderen met rust moeten laten, al doen ze dat meestal wel. En of ze zo vriendelijk willen zijn om me niet te fotograferen als ik er op mijn oncharmantst uitzie. Soms maken ze daar een sport van. Zijn er honderd foto’s gemaakt, waarvan er 98 leuk waren en dan kiezen ze van de twee slechte de allerslechtste om te laten zien dat het even niet goed met me gaat.”

10. Nu ben ik niet van de roddelpers, maar ik wil het toch weten. Je hebt een nieuwe vriend en ik heb in een blad gezien dat jullie babykleertjes kochten. Ben je in verwachting?

“Da’s een grappig verhaal. Mijn neefje Johnny had de première van zijn toneelstuk in Amsterdam. We gingen twee uurtjes eerder om nog even te kunnen winkelen in de PC Hooftstraat. We dronken ergens koffie en toen we buiten kwamen, stonden er wel vijftien fotografen; naar Nederlandse begrippen belachelijk veel. Ik zag in mijn rechterooghoek een kinderkledingzaak en had spijkerbroeken voor mijn kids nodig, dus dacht: daar gaan we naar binnen. Ik stond zo met die broeken, zag opeens dat Jeroen naast een kinderwagen stond en begreep

waarom er inmiddels meer dan twintig fotografen die winkel probeerden binnen te komen. Oh God, dacht ik, ze denken dat ik zwanger ben, want ze hebben hier babykleding! Dus nee: ik krijg geen baby. En trouwplannen heb ik ook niet.”

11. Waar word je blij van?

“Door 25 jaar hard werken heb ik me bij de televisie een dusdanige positie verworven dat ik, als ik een idee heb, dat kan verwezenlijken. En verder word ik erg blij van mijn huis en dat ik zo’n goede band heb met mijn kids en dat zij het zo goed kunnen vinden met mijn vriend. Halleluja! Dat moest ik ook maar afwachten. Het gaat zo natuurlijk en relaxed; ze gaan op zo’n leuke manier met elkaar om. Daar word ik heel gelukkig van.”

12. Wat is voor jou een heerlijke dag?

“Zo’n lekkere familiedag. Een zondagochtend waarop mijn zoon op de piano zit te pingelen en ik samen met mijn dochter in pyjama bladen en kranten zit te lezen. Lekker croissantje erbij. Daarna met z’n allen naar het bos en ’s avonds bij mijn ouders eten. Maar het kan ook een werkdag zijn, hoor. Op de set van *Gooische Vrouwen* wordt zo ontzettend veel gelachen. Daar krijg je zó veel energie van, dat ik die lange dagen en vermoeidheid niet erg vind. Ik ben me er op zo’n moment heel bewust van dat ik ontzettend leuk werk heb.”

13. Is er een geheim verlangen?

“Ik ben praktisch ingesteld. Dat is ook de reden dat ik geen talkshow wil.

Eigenlijk zou ik dat heel gráág willen, maar ik weet van mezelf: dan word ik een nieuwswunkie. Wil ik alles weten en lezen en alles gezien hebben. En daar word ik enorm onrustig van in mijn hoofd. Op deze leeftijd wil ik dat niet. Mijn kinderen komen om drie uur uit school, dan ben ik er liever voor hen.”

14. Welke gewoontes heb je in de loop der jaren vrijwillig of gedwongen opgegeven?

“Ik moet nu erg op mijn lijn letten, maar houd ontzettend van lekker eten. Tot mijn dertigste ging het eigenlijk wel. Maar toen kwamen de zwangerschappen! Ik kwam beide keren bijna twintig kilo aan. Na zes weken vroegen mensen nog aan me: ‘Maar je was toch al bevalen?’ Ik ben opgevoed met het idee dat eten er niet alleen is om je maag te vullen, maar ook dat het gezelligheid vertegenwoordigt, dat het gastvrijheid is. Mijn ijskast is altijd berekend op tien man die kunnen komen binnenvallen. En dat moet toch een keer op. Dat eten en snaaien heb ik moeten opgeven, want soms kom ik zoveel aan, dat de mensen weer roepen dat ik zwanger ben. Daar ben ik te ijdel voor. Lijnen kan ik niet, dat weet ik inmiddels. Dan krijg ik hoofdpijn, functioneer ik niet, slaap ik slecht, ben ik chagrijnig. Vind ik mezelf te dik, stop ik met snoepen en ga ik elke dag een uur sporten. Het gaat alleen steeds langzamer, zeker sinds ik de veertig ben gepasseerd. Vroeger viel ik een kilo af als ik een week niet snoepte. Ik vind het afschuwelijk. Maar dat is het kruis dat ik altijd zal moeten dragen. Eigenlijk zou ik er maling aan moeten hebben en een gezellige moeke moeten worden. Dan is het klaar. Maar dat punt heb ik nog niet bereikt. Als je een normale baan hebt, zullen je collega’s zeggen: ‘Zo, aangekomen?’ Maar bij mij staat er meteen overal: ‘Linda zwanger!’ Ik wil er helemaal niet uitzien alsof ik zwanger ben.”

15. Vertrouw je mensen nog?

“Ik ben door het *Talpa*-avontuur wantrouwiger en cynischer geworden. En dat vind ik jammer. Ik ben lang erg naïef geweest. Hoeveel mensen zich niet bij John hebben aangeboden die heel graag bij Talpa wilden werken. En die vervol- ➤

gens, toen ze niet werden gevraagd en het niet zo lekker liep, zeiden: 'Ik ben zo blij dat ik bij de publieke omroep ben gebleven!' Hoe kun je jezelf dan nog aankijken in de spiegel? Een aantal personen is zo vreselijk door de mand gevallen. Maar ik zeg ze gewoon gedag en denk er het mijne van."

16. Heb jij een voorbeeld in je leven, iemand of meerdere personen die zeiden of deden waar jij je aan vasthoudt?

"Mijn vader. Het kan geen toeval zijn dat mijn broer en ik qua carrière heel goed zijn terechtgekomen. Mijn vader zei altijd: 'Het maakt niet uit wat je doet, maar je moet proberen ergens de beste in te zijn.' Met het streven in iets uit te blinken is niets mis. Ik heb ook veel aan John gehad. Toen ik bij *Sky Channel* allemaal programma's deed die ik wel leuk vond maar meer ook niet, zei hij: 'Wat ga je doen? Ga je op je dertigste nog clipjes presenteren? Als je het leuk vindt, moet je het eens als een vak gaan bekijken en niet als een veredelde bijbaan.' Dat was een eyeopener. Door hem ben ik me er meer in gaan verdiepen. Ik ben John daar dankbaar voor."

17. Wat is het vreemdste wat een van je kinderen ooit tegen je zei?

"Haha. Ik heb sinds een jaar een nieuwe relatie en hij blijft regelmatig slapen; dan krijg je vreemde gesprekken met je kinderen. Waar slaapt hij dan? Waarom dan? Mijn dochter zei een keer: 'Goed, dan blijft hij slapen. Maar doen jullie dan ook lepelen lepelen?' Ik heb eerlijk gezegd dat wij ook aan 'lepelen lepelen' deden. Toen ik nog bij hun papa was, was dat een vanzelfsprekendheid waar we het helemaal niet over hoefden te hebben. Laatst kwam ze ook een keer in de badkamer om haar tanden te poetsen en zei ze: 'Mam, je hebt je nachthemd verkeerd aan.' Zat dat etiket zo heel groot aan de buitenkant, haha. Ik had het snel even aangetrokken. Dan krijg je grappige gesprekken. Je ontkomt er niet aan. Maar ik merk: hoe opener en eerlijker ik ben, hoe makkelijker het is."

18. Heb je ergens spijt van?

"Natuurlijk. Ik heb er spijt van dat ik zo laat in de gaten had dat mijn relatie

met Sander niet goed ging. Ik had het moeten zien op een punt dat ik er nog iets aan had kunnen doen. Maar of ik de boel nog had kunnen redden? Van zoiets leer je dat je in een relatie alert moet blijven. Bij de televisie ben je erg met jezelf bezig. En dan heb je ook nog kinderen die op de eerste plaats komen en soms komt die partner dan op de verkeerde plek. Verder heb ik er spijt van dat ik in Duitsland nog een keer *Traumhochzeit* heb gedaan. Diep in mijn hart zei iets me dat ik het niet moest doen, maar ze zeurden zo dat ik me heb laten overhalen. Daar heb ik van geleerd dat ik mijn intuïtie moet volgen."

19. Je bent een spelletjesmens, zit in je familie. Wat is je favoriet?

"We hebben klaverjasperiodes gehad, Risk, Kolonisten van Catan. En nu ben ik met Jeroen helemaal into Backgammon. We zijn net een week op vakantie geweest naar de Malediven, hebben we het uren fanatiek gespeeld. Heerlijk."

20. En nu moet het afgelopen zijn met...

"Sinds een jaar of twee word ik geportretteerd als een diva. Dat is wel het laatste wat ik wil worden. Het heeft de klank van iemand die de lakens uitdeelt, die grillen heeft. Ik vind het een suf woord en wil het niet worden. Maar wat ik ook doe, ik lijk er niet meer vanaf te komen."

Linda aan Mies:

Wanneer wist je dat je moest stoppen?

Mies: "Het hielp dat ik ziek werd.

Serius. Ik was er vier jaar uit en daarna hoefde het van mij eigenlijk niet meer."

Dus op een moment weet ik dat vanzelf, denk jij? Ik dacht altijd: je moet op je hoogtepunt stoppen. Maar wat is je hoogtepunt?

"Ik heb er behoorlijk wat gehad, vond ik. Niet dat het hele land dat dan vond. Maar ik dacht dan: dit was helemaal niet slecht - zo praat ik meestal. Op een moment voel je: dit is op. En vaak ben je dan al bezig met andere projecten en gaat het vanzelf door. En wie weet ben ik nog helemaal niet gestopt, komt er nog iets langs."

O, gelukkig. Dan hoef ik daar nog niet over na te denken. Mijn vader deed dat wel, die zei: 'Ik stop, ik wil geen oude zanger worden.' Maar wat is oud?

"Ik ben oud, maar ik voel het niet. Als je je met vijftig oud voelt, is dat het moment om te stoppen."

Wat ik als oud ervaar, zijn de tv-mensen die zeggen: 'Vroeger was alles beter.'

"Het slaat nergens op. Er is zo veel televisie, er is altijd wel iets moois, boeiends of grappigs. Weet je wat mijn schoonvader van 93 antwoordde toen ik hem vroeg naar het mooiste van de televisie? Hij keek me aan en zei: 'Dat-ie het doet.'"

interview: mies bouwman. tekst: bram de graaf.
fotografie: roy beusker

Linda:

'Door John ben ik me meer in dit vak gaan verdiepen. Ik ben hem daar dankbaar voor'